

Virkeälle vääntöä, väsyneelle värien leikkiä

ESS 15.11.-11

Kahden taiteilijapariskunnan ja kolmen valokuvaajan teokset ovat täyttäneet Uuden Kipinän.

NÄYTTELY

Taiteilijoiden niputtaminen tai keskinäinen vertailu ei läheskään aina tee oikeutta taiteelle. Nyt rinnakkain asetettujen teosten välillä on niin paljon yhtymäkohtia, että huomio kiinnittyy väistämättä kaltaisuuksiin.

Anna-Liisa Kankaanmäen ja **Katariina Katlan** yhteisnäyttelystä saa enemmän irti, jos kuvataiteessa viljelty symboliikka on tuttua. Hyveisiin ja viattomuuteen liittyvät symbolit sekä konventionaaliset tekniikat ja tyyli on valjastettu uuteen käyttöön.

Kankaanmäen Pesijät-maalauksessa viittaa jo nimellään puhtautteen. Paratiisimainen ympäristö on niin viehättävästi ja taitavasti maalattu, että likaiset mielikuvat painuvat taka-alalle kuin antiikin patsaita katsellessa. Valo suodattuu kasvien lomitse niin, että naisten paljaalla iholla kulkevat sekä lehtien varjot että tautoidut kuviot.

Tatuoitu iho ei puhdistu pelkällä vedellä, ja pesijänaisten välinen suhde herättää kysymyk-

siä. Viattomuus ja siveettömyys kulkevat rinnakkain läpi näyttelyn. Katsoja saa osakseen vääntöä, väittäisin. Äidinmaito kuuluu lapselle, mutta maalauksessa Madonna del Latte ruokittavana on aikuinen nainen.

Katlan hallitsema lasimaalaus tekniikka vie ajatukset kirkkotaiteeseen. Omakuva on asetettu turhankin osoittelevasti punaisen kankaan verhoamalle "alttarille". Päättä ympäröivä sädekehä kyseenalaistuu välittömästi lihallisuuden hallitessa kokonaisuutta.

Kehystetyt tilat

Ursula Kiannon ja **Tapio Lötjösen** maalaukset ovat lähes abstrakteja sommitelmia. Kiannon maalauksissa geometriset muodot ovat päästäneet irti jyrkkyydestä ja säntillisyydestä. Värien tarkastelu ei kuitenkaan ole eduksi teoksille. Maalia on usein vain ohut, huoleton kerros.

Kiannon portaali aiheissa ja Lötjösen maalauksissa on ha-

Katariina Katla: Omakuva, lasimaalaus, tiffany, mosaiikki ja ruokailuvälineet, 2011.

vaittavissa sama sommittelun kaava. Keskestä avautuvaa, pelkistettyä tilaa kehystää koristeellisempi osuus.

Lötjönen on kokeillut maalin levittämiseen kaikkea mahdollista. Siveltimen lisäksi kampa, hammasharja, tikku, sapluuna ja maalin valuttelu näyttävät olleen

käytössä. Sommitelmat ovat siltisiistejä ja harkittuja, jopa tapettimaisia. Kammalla syntyneet jäljet toistuvat joka teoksessa, mikä syö hieman yksittäisten teosten tehoa.

Kuvia kuin runoja

Lahten valokuvataide ry:n kol-

mea uutta jäsentä yhdistää teosten runollinen hämy. Romanitiikannälkäinen sisustaja saattaa ihastua erityisesti **Stéphane Pellennecin** valokuviin. Aiheet eivät häiritse tai ota kantaa. Tahallisen rakeisia rantanäkymiä värittää nostalgia.

Neliöiksi rajausta sekä Pellen-

necin että **Tiina Tanskasen** töissä saa aikaan tasapainoa. Myös Tanskasen valokuvat ovat epätarkkoja. Pitkä valotusaika kosteassa talvisäässä on tuonut kuviin harmaan udun. Udun keskeltä ilmapallojen kirkaat värit hohtavat kuin uhmaten pysähtyneitä maisemia.

Heidi Wikström on tarkentanut kohteeseensa, mutta taustan hämärä valaistus, yksityiskohtina toimivat vanhat esineet ja väririmaailmaa hallitseva tumma keltainen suuntaavat katseen jälleen menneeseen. Satumateoksessa on lähes taianomainen tunnelma. Nukke, ilmeisesti soittorasian päällä, pyörii keltaista taustaa vasten. Pysähtynyt liike seisauttaa myös katsojan.

Uusilta jäseniltä olisi toivonut esille aivan viimeaikaisia teoksia. Vaikka vuosi on jo pitkällä, ainoastaan Tanskasen teossarja on osittain tältä vuodelta.

Outi Finni

Galleria Uudessa Kipinässä
20.11. saakka: **Katariina Katlan**
ja **Anna-Liisa Kankaanmäen**
maalauksia,

Lahten valokuvataiteen uudet
jäsenet, **Tapio Lötjösen** maalauksia
ja **Ursula Kiannon** maalauksia.
Avoinna ti-pe 12-18 la-su 12-16.
Kymintie 1, Lahti